Recensie: Aventuras ****

DE Studio Antwerpen
vrijdag 23 februari 2024

foto © Rojin Delfan

Recensie:
Een theatervoorstelling met hoge publieksparticipatie, ja zelfs workshopelementen (doe-opdrachten) in verwerkt. Dat brengt Laika met hun jongste productie Aventuras. Daarbij kiest het gezelschap voor geen klassieke theateropstelling. Maar neemt het de negenplussers op avontuur door met hen een parcours te volgen en daagt de installatie van Peter De Bie in de vorm van een carrousel hen uit. De wereld als ze naar huis gaan zal wellicht niet veranderd zijn, maar zijzelf misschien wel.

Aventuras gaat over het overwinnen van je angsten, en moed tonen zodat je ze te baas kan. Iets wat perfect matcht met de leefwereld van kinderen terwijl de voorstelling zich liet inspireren door de roman Aventuras de Joé£o Sem Medo van de Portugese auteur José Gomes Ferreira. Die schreef zijn boek in een tijd dat de dictator Salazar in de jaren '30 aan de macht was en de Portugezen in angst leefden. De Portugese artieste Patré-cia Portela ging met het bronmateriaal aan de slag en haalde er enkele personages en verhaallijnen uit.
Dat levert allemaal mini scènes op die los van elkaar staan maar wel de jonge kijkertjes met zichzelf confronteren. Aventuras is zowel filosofisch als poëtisch en leest als een warm pleidooi voor wat meer verwondering en fantasie.
Aventuras stelt kinderen onder andere de vraag wat je over zou hebben als lichaamsdeel als je in de woestijn zit en water, schaduw, een kameel, enz. nodig hebt. 'Wat kan je missen bij jezelf?' klinkt het. Heerlijk is het moment dat er verwezen wordt naar Richard III van Shakespeare wanneer er een samenvatting gemaakt wordt dat iemand zijn linkerbeen overheeft voor een paard: 'Sommigen geven een heel koninkrijk voor een paard, waarom dan geen linkerbeen?'
Soms moet je durven springen in het leven om misschien wel wonderlijke dingen te ontdekken die je leven kunnen veranderen, stelt Aventuras al vroeg in de voorstelling wanneer we met z'n allen voor een pratende muur staan die ons uitnodigt om te voelen hoe het werkelijk is om een baksteen in de maag te hebben, wat zo vaak gezegd wordt over Vlamingen.
Geluk, ongeluk, angst, … wat ligt er ons te wachten achter die muur in Witte Woud waar het verboden is om te komen omdat het er levensgevaarlijk zou zijn? Doel is om alles in beweging te laten komen op het einde van de reis. Een grote man zonder hoofd begroet ons. Op een houten dienblaadje heeft ie iets zalmroze geleiachtigs in de vorm van twee hersenkwabben. Hij pleit ervoor dat we ons hoofd eens moeten verliezen. Want een hoofd brengt veel problemen met zich mee. Zonder moet je alvast niet meer naar de kapper, zal je

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

geen last hebben van luizen, laat staan van andere kopzorgen en moet je niets meer leren. Heerlijk toch?
Hoewel we er halfweg wat in verloren liepen, laat Aventuras verder ook de toeschouwers de lucht proeven, geconfronteerd worden met eenzaamheid, met de angst van onder je bed kruipen thuis, en een kamer waar zich van alles afspeelt binnen de vier muren, ook zaken die de kamer zelf liever niet ziet gebeuren. Over verlangens gaat het ook, om een boom te kunnen zijn, te kunnen groeien en de verliefde koppeltjes verfoeien die wat in hun boomstam kerven.
De naakte waarheid blijkt hongerig op zoek naar voedsel. We worden uitgenodigd om met haar op zoek te gaan naar iets eetbaars voor haar. Wanneer haar hangry momentje over is, legt ze ons het dilemma voor, of de waarheid zeggen wel altijd een goed idee is. Want die kan kwetsen. Opkomen voor jezelf, en tegen de situatie in durven gaan door te protesteren, door buiten de (krijt)lijntjes te durven tekenen, ook daarin probeert Aventuras kinderen tenslotte te stimuleren waardoor ze in het beste geval na de voorstelling niet meer hetzelfde persoontje zijn als ervoor, maar alles wat ze in het Witte Woud hebben ontdekt in hen blijft leven als water die uit de luidspreker van een grammofoon sijpelt.
< Bert Hertogs >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.